نتایج کنکور همچنان خبر از عدالت آموزشی نمی‌دهد

عدالت، حلقه مفقوده کنکور

گروه اجتماعی

معمولا با اعلام نتایج کنکور سراسری و انتشار اسامی نفرات برتر در رشته‌های مختلف، سخن از عدالت و فقدان آن در سیستم آموزشی به میان می‌آید. کلیدواژه‌ای پرتکرار که منادیانِ عدالت آموزشی در نقد و نکوهش آن بسیاری پیش از این گفته و نوشته‌اند.

به روایت آنان، برخی مدارس غیرانتفاعی علاوه بر دریافت ده‌ها میلیون تومان از والدین، امکانات ویژه‌ای در اختیار دانش‌آموزان قرار می‌دهند و در دوره‌های متوسطه، با شرط تضمین قبولی در کنکور تنها کسانی را ثبت‌نام می‌کنند که خانواده آن‌ها از توان مالی کافی برخوردارند.

مدافعان عدالت‌آموزشی پیوسته هشدار می‌دهند؛ طی سال‌های اخیر مشکلات ساختار آموزشی که مهم‌ترین آن تبعیض سرانه امکانات در سطح کشور، فاصله سطح آموزش در مدارس دولتی و غیردولتی و کمبود معلم برای همه سطوح تحصیلی است، به افت درسی دانش‌آموزان در مقاطع مختلف منجر شده و دانش‌آموزانی که شرایط مناسبی برای تحصیل ندارند، در زمان کنکور هم میزان معلوماتشان به حد همتایانشان در مدارس غیردولتی و سمپاد نمی‌رسد و طبیعتا شانس زیادی برای موفقیت ندارند.

این واقعیت مسلم را کمتر کسی می‌تواند انکار کند که مقوله کیفیت آموزش در مدارس دولتی به میزان قابل توجهی افت کرده و بسیاری از شرایط ولوازم آموزش استاندارد در این نوع مدارس مهیا نیست. در یک نمونه، مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی مهر ۱۴۰۲ اعلام کرد که بیش از هفت هزار مدرسه دولتی فاقد آب لوله‌کشی شهری و روستایی اند و بیش از پنج هزار مدرسه حتی سرویس بهداشتی هم ندارند.

ناظر بر اظهارات کارشناسان حوزه آموزش و پرورش، کیفیت تدریس و دانش معلمان شاغل در مدارس دولتی نیز با معلمان در مدارس غیردولتی تفاوت محسوسی دارد. به همین دلیل در یک دهه گذشته، تفاوت در نرخ موفقیت دانش‌آموزان مدارس دولتی در کنکور سراسری، نسبت به همتایانشان در مدارس غیردولتی همواره بیشتر شده است.

اگرچه مقام‌های دولتی به تناوب ادعای تقویت و توسعه مدارس دولتی را مطرح می‌کنند اما امروز هیچ کس از شرایط حاکم بر مدارس دولتی راضی نیست. بنابراین اگر فرصتی فراهم آید بسیاری از خانواده‌ها فرار را بر قرار ترجیح می‌دهند، چراکه هزینه‌های جاری این مدارس با انواع و اقسام شگردها از جیب والدین تأمین می‌شود. در مقابل معدود مدارس با کیفیت همچون سمپاد که جمعیت زیادی را هم پوشش نمی‌دهند، با بودجه عمومی اداره می‌شوند!

مدارس سمپاد به صورت خلاصه عبارت‌اند از مجموعه‌هایی که اولا دانش‌آموزان با استعداد و نخبه را به شکل سیستماتیک غربال کرده و وارد این مدارس می‌کنند و ثانیا هم از بودجه عمومی و هم از جیب خانواده‌ها تغذیه می‌شوند تا دانش‌آموزان ذاتا آماده و با استعداد را به دانشگاه‌های معتبر وارد کنند. نتیجه اولیه چنین اقدامی چیست؟ تفکیک دانش‌آموزان با استعداد و دانش‌آموزان ضعیف‌تر. اما دانش‌آموز ضعیف چگونه دانش‌آموزی است؟ دانش‌آموزی که یا به خاطر مسائل مالی و سکونت در مناطق محروم کشور توان پرداخت هزینه‌های مرتبط با کلاس‌ها و جزوات کمک درسی را ندارد و یا این مدارس در مناطق آن‌ها وجود ندارد که بخواهد با هدف ورود به آن تلاش ویژه و مضاعفی داشته باشد و یا والدین او در سطحی از سواد و اطلاعات عمومی نیست که بتواند فرزند خود را کمک کرده و او را برای ورود به این مدارس آماده کند.

این روزها انتشار یک لیست چهل نفره از دارندگان رتبه‌های برتر کنکور باری دیگر این واقعیت تلخ را به رخ می‌کشد که راه ورود به دانشگاه‌های برتر که می‌تواند آینده دانش‌آموز را تغییر دهد، از مدارس عادی دولتی نمی‌گذرد!

گزارش روزنامه فرهیختگان و اطلاعات به دست آمده از ۳۷ رتبه برتر گروه‌های آزمایشی امسال، نشان می‌دهد «درمجموع ۷۸ درصد آن‌ها در مدارس سمپادی درس خوانده‌اند. در این میان سهم غیرانتفاعی‌ها ۱۰ درصد و سهم نمونه دولتی‌ها هم ۸ درصد بوده است. همچنین نگاهی جزئی‌تر به ۳ گروه اصلی یعنی ریاضی، علوم تجربی و علوم انسانی وضعیت را متفاوت‌تر هم می‌کند؛ چراکه ۷۷ درصد نفرات برتر این گروه‌ها جزء دانش‌آموزان سمپادی بوده‌اند. وقتی این آمار را در کنار ۳۰ داوطلب برتر سال گذشته قرار دهیم، نشان‌دهنده رشد ٤ درصدی مدارس سمپادی است؛ چراکه در آزمون سال گذشته درمجموع ۷۳ درصد نفرات برتر ریاضی، علوم انسانی و تجربی از صندلی مدارس سمپاد خودشان را به دانشگاه رسانده بودند. نگاهی به وضعیت مدارس مابقی نفرات برتر ۳ گروه آزمایشی هم نشان می‌دهد که ۱۳ درصد آن‌ها در مدارس غیرانتفاعی و ۱۰ درصد نیز در مدارس نمونه دولتی تحصیل کرده‌اند. عملا هیچ داوطلبی از مدرسه دولتی عادی نتوانسته بود خود را به جمع برترین‌ها برساند. موضوع جالب اینجاست که از بین نفرات برتر امسال تنها ۱۰ درصد یعنی یک مورد از نفرات برتر رشته علوم تجربی در مدرسه نمونه دولتی درس خوانده بود و مابقی همگی از مدارس سمپاد بوده‌اند. این آمار در گروه علوم ریاضی به ۷۰ درصد می‌رسد؛ یعنی از بین ۱۰ برگزیده این گروه، ۷ نفرشان در مدارس سمپاد درس خوانده و ۳ نفر دیگر جزء دانش‌آموزان غیرانتفاعی بوده‌اند و بازهم ردی از مدارس دولتی حتی نمونه دولتی هم در بین آن‌ها نیست. در علوم انسانی هم از بین ۱۰ نفر، ۷ نفرشان سمپادی، یک نفرشان غیرانتفاعی و دو نفر دیگرهم در مدارس نمونه دولتی تحصیل کرده‌اند. حداقل می‌توان عنوان کرد که مدارس دولتی نمونه سهمی ولو اندک در بین علوم انسانی‌ها داشته‌اند.»

این در حالی است که ۸۸ درصد دانش‌آموزان کشور در مدارس عادی دولتی و تنها ۱۲ درصد دانش‌آموزان در مدارس نیمه‌دولتی و انتفاعی تحصیل می‌کنند. ضمن اینکه افزایش روند ترک تحصیل دانش‌آموزان در مقطع دبیرستان نشان می‌دهد که دانش‌آموزان مدارس عادی دولتی امید چندانی به تغییر در آینده خود از مسیر تحصیل ندارند. از این رو کارشناسان نظام آموزشی و معلمان با انتقاد از تغییر مقررات کنکور سراسری در سال‌های اخیر می‌گویند: تأثیرگذاری نمرات دوران تحصیل و معدل سال‌های دبیرستان هم نتوانسته به توفیق دانش‌آموزان مدارس دولتی در پذیرش دانشگاه بینجامد، چراکه دانش‌آموزان مدارس عادی دولتی از اکثر مزایایی که در اختیار مدارس غیرانتفاعی و سمپاد است، محروم مانده‌اند.

تقصیر غیردولتی‌ها نیست!

گروهی از کارشناسان هم بر این باورند که مقصر وضعیت فعلی مدارس غیردولتی نیستند. مطابق دیدگاه این گروه از کارشناسان «دانش‌آموزان این مدارس با هزینه و شهریه خود به این مدارس رفته و تحصیل می‌کنند و باری جدید بر دوش بودجه عمومی تحمیل نمی‌کنند. حتی با حضور یک دانش‌آموز در مدرسه غیردولتی، صندلی تازه‌ای در مدارس دولتی خالی می‌شود تا دولت بتواند خدمات بهتری به دانش‌آموزان محروم ارائه کند. در نقطه مقابل مدارس سمپاد آزمون ورودی دارند و شهریه اندکی هم از دانش‌آموز دریافت می‌کنند، اما بودجه و امکانات دولتی را با خود دارند و سازمان عریض و طویلی نیز متصدی اداره این مدارس است. این موضوع البته رهاسازی اغلب مدارس عادیِ دولتی را توجیه نمی‌کند و برکسی پوشیده نیست که بیش از هشتاد درصد مدارس عادی در وضعیتی بسیار بحرانی قرار دارند. ولی مدارس سمپاد علاوه بر هزینه‌ای که از خانواده‌ها دریافت می‌کنند، دست در جیب دولت هم دارند. هزینه ساختمان مدرسه و حقوق معلم و پرسنل و سخت‌افزار و نرم‌افزار و... در مدرسه دولتی برعهده مؤسس است و حتی باوجود این هزینه‌ها حق گزینش معلم و یا ارائه محتوای متفاوت و مورد تقاضای خانواده‌ها را هم ندارد اما این هزینه‌ها در مدارس سمپاد بر عهده دولت است.»

سمپادی‌ها و بی‌عدالتی آموزشی؟

این گروه از کارشناسان معتقدند، در برخی کشورها به خاطر اعتماد به بخش خصوصی و با هدف افزایش بازدهی و کیفیت آموزشی، هزینه‌ها را دولت می‌دهد اما مدرسه به صورت غیردولتی و توسط بخش خصوصی اداره می‌شود تا کیفیت و ذاتا پایینِ تصدیِ دولتی، لطمه‌ای به آموزش دانش‌آموزان نزند. اما در کشور ما، رسانه‌ها و منتقدان مدام از خصوصی‌سازی آموزش انتقاد کرده و ایجاد وحشت از گسترش آن را دامن می‌زنند امابه مدارس سمپاد چندان اشاره‌ای نمی‌کنند. این موضوع دو علت دارد؛ مقابله با این مدارس به خاطر حمایت سفت و سخت مقامات دولتی از آن و نقشی که در برندسازی و ویترین آرایی نظام آموزشی دارد، عواقب و عوارضی برای منتقدان دارد و نیز بسیاری از چهره‌های فرهنگی و آموزشی، صاحبان رسانه و تحلیلگران این حوزه به نوعی با این مدارس مرتبط بوده و یا فرزندانشان در آن به تحصیل مشغولند. آن‌ها این مدارس را تنها جایی می‌دانند که در فقدان کیفیت آموزشی در اغلب مدارس، پناهگاهی برای دانش‌آموزان با استعداد فراهم کرده است.

این در حالی است که مدارس عادیِ دولتی به حال خود رها شده‌اند و در مقابل آن معدود مدارس با کیفیت که جمعیت زیادی را هم پوشش نمی‌دهند، با بودجه عمومی به آموزش دانش‌آموزان با استعداد می‌پردازند تا از بین آن‌ها چند برنده المپیاد هم بیرون آمده و مسئولان هم با گرفتن عکس یادگاری در کنار آن‌ها، ژست پیروزی و موفقیت بگیرند. حتی در نهایت هم بررسی و مطالعه دقیقی صورت نمی‌گیرد که این برندگان المپیاد و فارغ‌التحصیلان با استعداد سمپاد چه سرنوشتی پیدا کرده و در کجا مشغول شده‌اند و آیا در توسعه و ترقی کشور نقشی ایفا کرده‌اند یا خیر؟ جالب اینجاست که این مدارس باوجود توجه و تمرکز زیاد سیستم دولتی، بانک اطلاعاتی مشخصی از فارغ‌التحصیلان خود ندارد و معمولا در پاسخ به این نکته که اکثر سمپادی‌ها راه مهاجرت در پیش می‌گیرند، از وضعیت مشابه فارغ‌التحصیلان مدارس دیگر ازجمله غیردولتی‌ها سخن می‌گویند، حال اینکه آن‌ها با هزینه خود تحصیل کرده‌اند.

به باور کارشناسان، همانند سایر حوزه‌ها، آموزش هم در این چند دهه با کسری بودجه مواجه بوده و میزان بودجه آن نسبت به تولید ناخالص داخلی، هرسال نسبت به سال قبل کمتر شده است و این امر به آشفتگی مدارس، کمبود معلم، نبود امکانات سخت‌افزاری، تراکم جمعیت کلاس‌های درس و دیگر مشکلات منجر شده است.

یکی از کارشناسان اسبق نظام آموزشی با انتقاد از این وضعیت، عنوان کرده است: «دولت همانند حوزه بهداشت، سال به سال بی‌توجهی خود به آموزش و پرورش را بیشتر کرده و بار مالی این حوزه را از دوش خود برداشته و به والدین منتقل کرده است. به همین خاطر ضمن حفظ قالبِ دولتی مدارس، شروع به گرفتن پول از اولیا و دسته‌بندی مدارس برحسب میزان شهریه و کیفیت آموزشی کرده است. به این ترتیب تنوع مدارس ایران رکورد شکسته و حدود ۲۰ گونه مدرسه که در شهریه و کیفیت آموزشی متفاوت هستند، پا به عرصه وجود نهاده‌اند. مدارس غیردولتی یا همان غیرانتفاعی‌های سابق، تنها مدارسی هستند که تمام هزینه‌های آن به عهده والدین و مؤسس مدرسه است و برخی از والدین به خاطر جمعیت کم کلاس‌ها و انعطاف در ساعات مدرسه که تناسب بیشتری با زندگی آنان دارد و به کارگیری معلمان زبده و مسلط به امر تدریس، فرزندان خود را در این مدارس ثبت‌نام می‌کنند و تعداد معدودی از این مدارس هم برندبوده و با مدارس سمپاد رقابت تنگاتنگ دارند.»

مدارس سمپاد، نیروهای آموزش و پرورش را به عنوان معلم کنکور قبول ندارند!

پیش‌تر خبرگزاری تسنیم در گفت‌وگو با صاحب‌نظران هشدار داده بود که مدارس سمپاد از امتیازات خاصی بهره‌مند هستند. «حجت‌الله بنیادی» پژوهشگر آموزش در گفت‌وگو با «این رسانه» عنوان کرد: «بودجه دولتی برای این مدارس وجود دارد، وقتی مدرسه عادی با گذشت یک ماه از سال تحصیلی هنوز معلم ندارد اما معلمان مدارس سمپاد دو هفته قبل از سال تحصیلی تأمین شده‌اند این یعنی امتیاز و توجه ویژه. اگرچه دولت، معلم مدارس سمپاد را تأمین می‌کند و مکلف به این کار است، اما معلمان فوق برنامه و کنکوری مدارس سمپاد از میان نیروهای آزاد هستند که بیشتر فارغ‌التحصیلان مدارس سمپاد هستند آن هم به این دلیل که نیروهای آموزش و پرورش را به عنوان معلم کنکور قبول ندارند. بنابراین بهترین معلمان در اختیار مدارس سمپاد است و کلاس‌های فوق برنامه خاصی دارند، اگر می‌گویید این گونه نیست و مدارس سمپاد امتیاز ویژه‌ای ندارند پس چه اصراری بر تفکیک است؟! اگر مدارس سمپاد با پول والدین اداره می‌شوند که مدرسه غیردولتی هستند یعنی فردی که پول دارد می‌تواند شهریه پرداخت کند به این مدارس راه می‌یابد.»

برخی از کارشناسان نیز همچون ابراهیم سحرخیز، معاون اسبق آموزش متوسطه تردیدی ندارند که مدارس دولتی سال‌هااست در سایه بی‌مهری دولت‌ها، در آستانه نابودی قرارگرفته و از حیز انتفاع افتاده‌اند. کلاس‌های متراکم ۴۰ نفره، کمبود معلم، پرداخت نشدن یک ریال سرانه آموزشی به حساب مدارس برای رتق‌وفتق هزینه‌های جاری مدرسه، پر کردن مدارس دونوبته به وسیله معلمان خرید خدمات آموزشی، افزایش خشونت در کنار رشد روزافزون انواعی از آسیب‌های اجتماعی در کف مدارس دولتی، تصویر تیره و تاری را از این مدارس پیش روی جامعه قرار داده است. در این میان صاحب نظری همچون محمودرضا اسفندیار پیش‌تر در این باره نکات تأمل برانگیزی را در گفت‌وگو با «رسالت» مطرح کرده است. به باور او، ریشه نابرابری در نظام آموزشی و نقش کمرنگ مدارس عادی دولتی در کسب رتبه‌های برتر کنکور، مدارس غیردولتی نیستند، چراکه نسبت به درصد مدارس دولتی توان رقابت کمتری داشته و غالب ظرفیت‌های مورد تقاضا در اختیار مدارس سمپاد، نمونه دولتی، هیئت امنایی، شاهد و وابسته است: «مسئولان دولتی طی سه دهه اخیر بر ویژگی‌های مدارس عادی دولتی و تنوع آن افزوده‌اند و برای این که پاسخگو نباشند مدام آدرس غلط می‌دهند. این که ما سهم اندک قبولی دانش‌آموزان مدارس دولتی عادی را بر گردن مدارس لاکچری و غیردولتی بیندازیم، درست نیست. به هر نیتی که فردی مدرسه غیردولتی تأسیس کرده باشد، بازهم به صورت سرجمع از بین ۱۴ تا ۱۵ میلیون دانش‌آموز حدود ۱۱ یا ۱۲ درصد دانش‌آموزان جمعیت فعلی در غیردولتی‌ها حضور دارند. آیا این تعداد، سهم آن ۸۸ یا ۸۹ درصد را خورده‌اند؟ ایراد اساسی، در مدیریت بخش دولتی نهفته است که معلوم نیست چرا کمتر از ۱۵ درصد مدارس دولتی (مدارس با ویژگی خاص) باید بالاترین قبولی‌های ورود به دانشگاه‌های دولتی را به خود اختصاص دهند و ۸۵ درصد الباقی دولتی (مدارس عادی دولتی بدون ویژگی خاص) چندان شانسی برای خود قائل نباشند.» اسفندیار در ادامه به این پرسش که از میان ۱۱ درصد مدرسه غیردولتی مگر چند درصد لاکچری هستند، این گونه پاسخ داده است: «شاید از این تعداد در نهایت ۳-۲ درصد لاکچری باشند که بیشتر آن‌ها در تهران و مراکز استان‌ها قرار دارند و باید آمارگیری کرد تا مشخص شود از میان کنکوری‌ها چند درصد در مدارس غیردولتی لاکچری و چند درصد در مدارس غیردولتی عادی تحصیل کرده‌اند. این را هم باید مدنظر داشت که ۳-۲ درصد مدارس لاکچری با مدارس خاص رقابت دارند و اصلا در اینجا مدارس عادی دولتی مطرح نیستند. در حال حاضر دو گروه برای دانشگاه‌های دولتی و رشته‌های ویژه با یکدیگر رقابت دارند که آن‌ها مدارس خاص دولتی و مدارس خاص غیردولتی هستند و اگر درصد بگیریم دولتی‌ها بیشترند و شاید ۶ به ۱ باشد یعنی از هر ۶ نفر دانش‌آموز مدارس لاکچری یک نفر شانس قبولی در رشته‌های خوب را دارد. بنابراین کسانی که آدرس غلط می‌دهند به دنبال حل مسئله نیستند.» به باور این کارشناس آموزشی طرح سخنانی شائبه برانگیز مبنی بر این که رشد و توسعه مدارس غیردولتی عدالت آموزشی را زیر سؤال برده، مقرون به واقع نیست: «مگر ۶۰ درصد مدارس ما غیردولتی شده که ۴۰ درصد دولتی بوده باشد؟ خیر! ۱ درصد غیردولتی است و باید بر روی آن ۸۹ درصد دولتی اصلاحات لازم را انجام داد. اگر این موضوع محقق شود، قطعا به عدالت نزدیک می‌شویم. چرا باید بیشترین امکانات ممکن را در مدارس دولتی به مدارس خاص بدهیم؟ ما امکانات را میان آن ۸۹ درصد مدرسه دولتی به درستی تقسیم نکرده‌ایم، آن وقت انگشت اتهام را به سمت ۱۱ درصد غیردولتی نشانه می‌رویم، درحالی که تمامی این ۱۱ درصد هم، مدارس خاص غیردولتی نیستند بلکه بسیاری از این مدارس، به لحاظ کیفیت از کف مدارس عادی دولتی ماهم ضعیف‌ترند، بنابراین تمامی این ۱۱ درصد رقیب دولتی‌ها نیستند، بلکه ۳-۲ درصد رقیب‌اند. فکر می‌کنم سرجمع مدارس لاکچری تهران، ۳۰ مدرسه باشد که شاید در کل ۵۰ یا ۶۰ مدرسه با این ویژگی در سطح کشور فعالیت داشته باشند و مدارس خاص دولتی هم این امکانات را در اختیار دارند تا تیم قوی‌تری تشکیل بدهند، به این علت که در قالب مصوبه‌ای مشخص، شهریه دریافت می‌کنند و دارای اعتبارات لازم هستند اما از آن سو، مدارس عادی دولتی ما مصوبه‌ای ندارند که شهریه مشخصی از اولیا دریافت کنند و چون اقبال به این مدارس کم است، معلمان خوب هم رغبتی به حضور در این مدارس ندارند و عملا بخشی از معلمان ما که در آنجا مشغول هستند، سطح متوسط و پایین‌تری دارند، البته معلمان خوب هم در این مدارس هستند و کمک می‌کنند دانش آموزان مدارس عادی دولتی هم درصدی هرچند ناچیز در قبولی رشته‌های خوب داشته باشند، اما بیشتر این گونه معلمان در مدارس خاص دولتی یا مدارس لاکچری غیرانتفاعی حضور دارند و ریشه آموزش طبقاتی در بخش دولتی نهفته است.»

پی‌نوشت:

۱- نام «گروهی از کارشناسان» که در متن گزارش مکرر به اظهارات آنان استناد و اشاره شده در نزد روزنامه محفوظ است.

آگهی موضوع ماده ۳ قانون وماده ۱۳ آیین نامه قانون تعیین تکلیف اراضی وساختمان های فاقد سند

برابر آراء صادره هیأت موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی وساختمان های فاقد سند رسمی مستقر در اداره ی ثبت اسناد واملاک شهرستان بافت تصرفات مالکانه وبلامعارض متقاضیان محرز گردیده است لذا مشخصات متقاضیان واملاک موردتقاضا به شرح زیر به منظور اطلاع عموم مراتب در دونوبت به فاصله ی ۱۵ روز آگهی میشود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضیان اعتراضی داشته باشند میتوانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره ثبت اسناد واملاک محل تسلیم وپس از اخذ رسید، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم ورسید آن را به این اداره تحویل نمایند بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور وعدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

بخش ۴۰ کرمان

۱- برابر رأی شماره ۱۴۰۴۶۰۳۱۹۰۱۳۰۰۳۳۳۲ مورخ ۱۴۰۴/۰۵/۱۱ آقای مجید پورچنگیز نسبت به ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی واقع در اسفیدی بزنجان به مساحت ۱۶۵۵/۳۲ مترمربع قسمتی از پلاک شماره ۱۳۳ فرعی از ۲۱ - اصلی بخش ۴۰ کرمان خریداری از عبداله پورچنگیز از سهام مجهول و بلاثبت محرز گردید.

۲- برابر رأی شماره ۱۴۰۴۶۰۳۱۹۰۱۳۰۰۲۲۸۷ مورخ ۱۴۰۴/۰۳/۲۵ آقای مهدی شاکری نسبت به ششدانگ یک قطعه باغ محصور واقع در قطعه دو مزرعه کرچوئیه به مساحت ۱۶۵۷/۴۰ مترمربع قسمتی از پلاک شماره ۳۴ - اصلی بخش ۴۰ کرمان خریداری از آقای محمد صادق شاکری (مالک خودکار سهام مشاعی از پلاک فوق) از سهام مجهول و بلاثبت محرز گردید.

۳- برابر رأی شماره ۱۴۰۴۶۰۳۱۹۰۱۳۰۰۲۹۵۰ مورخ ۱۴۰۴/۰۴/۲۳ آقای محمدرضا شیخ اسدی نسبت به ششدانگ یک قطعه زمین زراعی واقع در مزرعه کرچوئیه به مساحت ۲۸۶۰ مترمربع قسمتی از پلاک شماره ۳۴ - اصلی بخش ۴۰ کرمان از محل مالکیت سید موسی موسوی از سهام مجهول و بلاثبت محرز گردید.

۴- برابر رأی شماره ۱۴۰۴۶۰۳۱۹۰۱۳۰۰۳۴۰۱ مورخ ۱۴۰۴/۰۵/۱۳ خانم پروین نصیری نسبت به ششدانگ خانه مسکونی واقع در بزنجان به مساحت ۹۳۶/۱۰ مترمربع قسمتی از پلاک شماره ۳۶ - اصلی بخش ۴۰ کرمان از محل مالکیت رسمی و مشاعی آقای سید حمزه و خانم گلرخ هردو روحانی محرز گردید.

۵- برابر رأی شماره ۱۴۰۴۶۰۳۱۹۰۱۳۰۰۳۱۹۳ مورخ ۱۴۰۴/۰۵/۰۴ خانم عشرت علیخانی نسبت به دو دانگ از ششدانگ خانه واقع در بزنجان به مساحت ۳۵۵ مترمربع قسمتی از پلاک شماره ۳۶ - اصلی بخش ۴۰ کرمان از محل مالکیت آقای رستم نصیری محرز گردید.

۶- برابر رأی شماره ۱۴۰۴۶۰۳۱۹۰۱۳۰۰۳۰۳۹ مورخ ۱۴۰۴/۰۴/۲۸ آقای داد خدا مهدوی نژاد نسبت به ششدانگ یک قطعه باغچه و زمین مزروعی واقع در بزنجان به مساحت ۴۱۷/۲۰ مترمربع قسمتی از پلاک شماره ۳۷ - اصلی بخش ۴۰ کرمان از سهام مجهول و بلاثبت محرز گردید.

۷- برابر رأی شماره ۱۴۰۴۶۰۳۱۹۰۱۳۰۰۲۹۵۲ مورخ ۱۴۰۴/۰۴/۲۴ آقای ابوالقاسم جعفری زاده نسبت به سه ونیم دانگ مشاع از ششدانگ یک قطعه زمین مشجر و مزروعی واقع در اراضی باغ فخروئیه به مساحت ۷۲۶۲ مترمربع قسمتی از پلاک شماره ۵۲ - اصلی بخش ۴۰ کرمان از محل مالکیت آقای غلام عباس حاجعلیزاده محرز گردید.

۸- برابر رأی شماره ۱۴۰۴۶۰۳۱۹۰۱۳۰۰۳۰۷۸ مورخ ۱۴۰۴/۰۴/۳۱ آقای محمد سیف الدینی نسبت به ششدانگ یک قطعه زمین مشجر واقع در باغ فخروئیه به مساحت ۱۲۳۴/۲۰ مترمربع قسمتی از پلاک شماره ۵۲ - اصلی بخش ۴۰ کرمان از محل مالکیت آقای حسین اسفندیار پور محرز گردید.

۹- برابر رأی شماره ۱۴۰۴۶۰۳۱۹۰۱۳۰۰۲۹۴۸ مورخ ۱۴۰۴/۰۴/۲۳ آقای امین جعفری زاده نسبت به دو و نیم دانگ مشاع از ششدانگ یک قطعه زمین مشجر و مزروعی واقع در باغ فخروئیه به مساحت ۷۲۶۲ مترمربع قسمتی از پلاک شماره ۵۲ - اصلی بخش ۴۰ کرمان از محل مالکیت آقای غلامعباس حاجعلیزاده محرز گردید.

۱۰- برابر رأی شماره ۱۴۰۴۶۰۳۱۹۰۱۳۰۰۳۰۷۱ مورخ ۱۴۰۴/۰۴/۳۱ خانم ستاره امینی زاده نسبت به ششدانگ یک قطعه زمین کشاورزی واقع در روستای برکنان به مساحت ۱۸۵۰/۸۰ مترمربع قسمتی از پلاک شماره ۵۵ - اصلی بخش ۴۰ کرمان از محل مالکیت قهری خانم توران امینی زاده و آقای علی امینی زاده از وراث مرحوم یارالله امینی زاده محرز گردید.

۱۱- برابر رأی شماره ۱۴۰۴۶۰۳۱۹۰۱۳۰۰۳۰۶۴ مورخ ۱۴۰۴/۰۴/۳۰ آقای نعمت اله حمزه نژاد پلنگ آباد نسبت به ششدانگ یک قطعه زمین مشتمل برخانه وطویله وانبار وباغچه واقع در صالح آباد به مساحت ۲۶۱۹/۵۰ مترمربع قسمتی از پلاک شماره ۲۰۲ - اصلی بخش ۴۰ کرمان از محل مالکیت آقای میرزاجان حمزه نژاد محرز گردید.

۱۲- برابر رأی شماره ۱۴۰۴۶۰۳۱۹۰۱۳۰۰۳۳۸۹ مورخ ۱۴۰۴/۰۵/۱۲ آقای مجید سلطانی نژاد نسبت به ششدانگ یک باب خانه با کاربری باغ واقع در روستای کرین کیسکان به مساحت ۳۴۴/۴۶ مترمربع قسمتی از پلاک شماره ۲۷۵ - اصلی بخش ۴۰ کرمان از محل مالکیت آقای چراغعلی سلطانی نژاد محرز گردید.

۱۳- برابر رأی شماره ۱۴۰۴۶۰۳۱۹۰۱۳۰۰۳۰۵۸ مورخ ۱۴۰۴/۰۴/۳۰ آقای احمد بهرامی نسبت به ششدانگ یک قطعه زمین خالی با کاربری زراعی واقع در اراضی خوشکار به مساحت ۲۳۲/۵۵ مترمربع قسمتی از پلاک شماره ۲۸۷ - اصلی بخش ۴۰ کرمان خریداری از آقای ابراهیم سلطانی احدی از ورثه مرحوم سیب گل سلطانی نژاد به عنوان مالک رسمی محرز گردید.

۱۴- برابر رأی شماره ۱۴۰۴۶۰۳۱۹۰۱۳۰۰۲۹۴۷ مورخ ۱۴۰۴/۰۴/۲۳ آقای علیمراد بهرام نژاد نسبت به ششدانگ یک قطعه باغ واقع در گنوئیه کیسکان به مساحت ۵۳۰۷/۵۰ مترمربع قسمتی از پلاک شماره ۲۹۰ - اصلی بخش ۴۰ کرمان از محل مالکیت رسمی و مشاعی خود متقاضی محرز گردید.

۱۵- برابر رأی شماره ۱۴۰۴۶۰۳۱۹۰۱۳۰۰۲۹۴۶ مورخ ۱۴۰۴/۰۴/۲۳ آقای علیمراد بهرام نژاد نسبت به ششدانگ باغ واقع در گنوئیه کیسکان به مساحت ۴۲۲۸/۰۸ مترمربع قسمتی از پلاک شماره ۲۹۰ - اصلی بخش ۴۰ کرمان از محل مالکیت رسمی و مشاعی خود متقاضی محرز گردید.

۱۶- برابر رأی شماره ۱۴۰۴۶۰۳۱۹۰۱۳۰۰۳۰۳۷ مورخ ۱۴۰۴/۰۴/۲۸ آقای نادر بهرام نژاد نسبت به ششدانگ یک قطعه باغ واقع در مزرعه سنگوئیه به مساحت ۸۳۳/۹۳ مترمربع قسمتی از پلاک شماره ۲۹۱ - اصلی بخش ۴۰ کرمان از محل مالکیت اسکندر بهرام نژاد محرز گردید.

۱۷- برابر رأی شماره ۱۴۰۴۶۰۳۱۹۰۱۳۰۰۳۰۰۸ مورخ ۱۴۰۴/۰۴/۲۶ آقای نعمت‌الله سلطانی نژاد نسبت به ششدانگ یک قطعه باغ درده زارچی کیسکان به مساحت ۵۱۳/۵۷ مترمربع قسمتی از پلاک شماره ۳۰۵ - اصلی بخش ۴۰ کرمان از محل مالکیت رسمی و مشاعی مرحوم حمداله سلطانی محرز گردید.

۱۸- برابر رأی شماره ۱۴۰۴۶۰۳۱۹۰۱۳۰۰۳۳۰۰ مورخ ۱۴۰۴/۰۵/۰۹ خانم زیور عبدالهی نسبت به ششدانگ یک قطعه زمین زراعی واقع در اراضی قلعه کهنه به مساحت ۹۶۵/۲ مترمربع قسمتی از پلاک شماره ۷۶۱ - اصلی بخش ۴۰ کرمان از محل مالکیت عوض عبدالهی احدی از مالکین رسمی و مشاعی محرز گردید.

۱۹- برابر رأی شماره ۱۴۰۴۶۰۳۱۹۰۱۳۰۰۳۲۹۸ مورخ ۱۴۰۴/۰۵/۰۹ خانم زیور عبدالهی نسبت به ششدانگ یک قطعه زمین زراعی واقع در اراضی قلعه کهنه به مساحت ۲۷۶/۵۶ مترمربع قسمتی از پلاک شماره ۷۶۱ - اصلی بخش ۴۰ کرمان برابر تقسیم نامه عادی بین ورثه مرحوم عوض عبدالهی احدی از مالکین رسمی و مشاعی محرز گردید.

۲۰- برابر رأی شماره ۱۴۰۴۶۰۳۱۹۰۱۳۰۰۳۲۹۹ مورخ ۱۴۰۴/۰۵/۰۹ خانم زیور عبدالهی نسبت به سه دانگ مشاع از ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی واقع در اراضی قلعه کهنه به مساحت ۸۶۴/۸۲ مترمربع قسمتی از پلاک شماره ۷۶۱ - اصلی بخش ۴۰ کرمان از محل مالکیت عوض عبدالهی احدی از مالکین رسمی و مشاعی محرز گردید.

۲۱- برابر رأی شماره ۱۴۰۴۶۰۳۱۹۰۱۳۰۰۳۲۹۷ مورخ ۱۴۰۴/۰۵/۰۹ خانم شوکت رنجبرنژاد نسبت به ششدانگ یک قطعه باغ واقع در اراضی قلعه کهنه به مساحت ۱۲۵۶/۳۶ متر مربع قسمتی از پلاک شماره ۷۶۱ - اصلی بخش ۴۰ کرمان برابر تقسیم نامه عادی بین ورثه مرحوم غلامرضا رنجبر احدی از مالکین رسمی و مشاعی محرز گردید.

۲۲- برابر رأی شماره ۱۴۰۴۶۰۳۱۹۰۱۳۰۰۳۰۳۶ مورخ ۱۴۰۴/۰۴/۲۸ آقای علی رستگاری نسبت به ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی واقع در زیر دانشگاه آزاد بافت به مساحت ۳۵۱/۷۵ مترمربع قسمتی از پلاک شماره ۷۹۸ - اصلی بخش ۴۰ کرمان از سهام مجهول و بلاثبت محرز گردید.

۲۳- برابر رأی شماره ۱۴۰۴۶۰۳۱۹۰۱۳۰۰۳۰۳۴ مورخ ۱۴۰۴/۰۴/۲۸ خانم مهری سعید نسبت به ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی واقع در زیر دانشگاه آزاد بافت به مساحت ۳۵۱/۷۵ مترمربع قسمتی از پلاک شماره ۷۹۸ - اصلی بخش ۴۰ کرمان از سهام مجهول و بلاثبت محرز گردید.

۲۴- برابر رأی شماره ۱۴۰۴۶۰۳۱۹۰۱۳۰۰۳۰۳۵ مورخ ۱۴۰۴/۰۴/۲۸ خانم بدری سعید نسبت به ششدانگ یک قطعه زمین با کاربری زراعی واقع در زیر دانشگاه آزاد بافت به مساحت ۳۵۱/۷۵ مترمربع قسمتی از پلاک شماره ۷۹۸ - اصلی بخش ۴۰ کرمان از سهام مجهول و بلاثبت محرز گردید.

۲۵- برابر رأی شماره ۱۴۰۴۶۰۳۱۹۰۱۳۰۰۳۳۷۹ مورخ ۱۴۰۴/۰۵/۱۲ خانم فرزانه محمد درختی نسبت به ششدانگ مغازه واقع در بافت بازار ولی عصر به مساحت ۱۹/۳۰ متر مربع قسمتی از پلاک شماره ۹۳۰ - اصلی بخش ۴۰ کرمان خریداری از خانم حمیده روح الامینی محرز گردید.

۲۶- برابر رأی شماره ۱۴۰۴۶۰۳۱۹۰۱۳۰